

VERSLAG CONTACTVERGADERING

13 november 2012

Aanwezig

Dames: Anakhasyan (Convivial), Blommaert (CIRE), Bonamini (VwV), Kerstenne (Croix-Rouge), Lepoivre (BCHV), Machiels (Fedasil), Perrin (Croix-Rouge), Reulens (KM-I), van der Haert (BCHV), Vanhees (BCHV), Verbruggen (Foyer)

Heren: Beys (Caritas), Claus (DVZ), Henkinbrant (ADDE), Jacobs (RvV), Jansen (CGVS), Van Der Straeten (Rode Kruis), Van Overstraeten (JRS-B), Verhoost (APD)

Opening van de vergadering

1. Mevrouw van der Haert opent de vergadering om 9u45 en verwelkomt mevrouw Vanhees, nieuwe juriste bij de dienst Asielprocedure van het BCHV.

Goedkeuring van het verslag van de contactvergadering van oktober 2012

2. In verband met paragraaf 38 van het verslag doet mevrouw Kerstenne opmerken dat niet zij maar mevrouw Van Gastel de geleidelijke afschaffing van de noodopvang van Rode Kruis aankondigde. Het verslag van oktober zal in die zin aangepast worden.

3. Het verslag wordt goedgekeurd zonder verder commentaar.

Mededelingen van DVZ (de heer Claus)

4. In oktober 2012 waren er in totaal 2.026 asielaanvragen waarvan 1.936 op het grondgebied, 36 in gesloten centra en 54 aan de grens. Op het grondgebied betekent dit een gemiddelde van 84,17 aanvragen per werkdag (23 werkdagen). Dit stelt in absolute cijfers een toename van 324 aanvragen (1.702 asielaanvragen) voor en een toename van 3,67 aanvragen per werkdag vs. september 2012. In vergelijking met oktober 2011 (2.599 asielaanvragen), stelt men een afname van 573 asielaanvragen vast.

5. De tien voornaamste herkomstlanden waren in oktober 2012: Afghanistan (216) (-6 vs. september 2012), Guinee (166) (+35), Rusland (136) (+19), DR Congo (132) (+17), Syrië (126) (+53), Irak (81) (+29), Kosovo (76) (-5), Albanië (69) (+3), China (69) (+41) en Georgië (60) (+37). In de gesloten centra werden de aanvragen vooral ingediend door personen afkomstig uit DR Congo (6), Marokko (4) en Turkije (4). Aan de grens kwamen de aanvragen vooral van personen afkomstig uit DR Congo (7), Guinee (6) en Irak (4).

6. In september 2012 heeft DVZ in totaal 2.044 asiëldossiers afgesloten en nam 1.858 beslissingen: 1.379 asielaanvragen werden overgedragen aan het CGVS, 355 (meervoudige) asielaanvragen werden niet in overweging genomen (13quater) en 124 werden geweigerd in toepassing van de Dublin-Verordening (26quater). Bovendien werden 186 asielaanvragen ongegrond verklaard. In gesloten centra heeft DVZ 26 asielaanvragen afgesloten: 15 aanvragen werden overgedragen aan het CGVS, 9 aanvragen werden niet in overweging genomen (13quater), 2 werden geweigerd in toepassing van de Dublin-Verordening. Aan de grens heeft DVZ 44 asielaanvragen afgesloten: 28 aanvragen werden overgedragen aan het CGVS, 3 aanvragen werden niet in overweging genomen (13quater) en 13 aanvragen werden geweigerd in toepassing van de Dublin-Verordening (25quater).

7. In oktober 2012 waren er 593 meervoudige asielaanvragen, waarvan 416 een 2^e aanvraag, 105 een 3^e aanvraag en 72 een 4^e aanvraag en meer waren. Deze aanvragen werden voornamelijk ingediend door asielzoekers afkomstig uit Rusland (62), Guinee (61), Afghanistan (55), Kosovo (49) en Syrië (34).

8. In oktober 2012 waren er 9 opsluitingen op grond van artikel 74/6 §1bis (bijlage39bis – in afwachting van de behandeling van de aanvraag)). Wat de Dublindossiers betreft, waren er 48 opsluitingen, 1 op grond van artikel 51/5 §1 (bijlage39ter – in afwachting van een beslissing over de verantwoordelijke lidstaat) en 47 op grond van artikel 51/5 §3 (bijlage 26quater – na vaststelling dat België niet verantwoordelijk is, in afwachting van de uitvoering). De voornaamste EU-lidstaten van bestemming, verantwoordelijk voor de behandeling van die asielaanvragen waren: Italië (14), Verenigd Koninkrijk (4), Polen (6) en Spanje (4). Geen enkel gezin werd overgebracht naar een terugkeerwoning.

9. In oktober 2012 waren er 442 'Eurodac-hits' – 56 meer dan in september 2012. De voornaamste EU-lidstaten waar een Eurodac hit voor aangetroffen werd, waren: Griekenland (122), Polen (71), Italië (44), Spanje (29), Frankrijk (28), Nederland (21), Duitsland (19), Hongarije (14) en het Verenigd Koninkrijk (13).

10. In oktober 2012 heeft de DVZ 126 NBMV ingeschreven als gevolg van een asielaanvraag op het grondgebied. Er waren 103 jongens en 23 meisjes. 10 NBMV waren tussen 0 en 13 jaar oud, 28

tussen 14 en 15 jaar oud en 88 tussen 16 en 17. De voornaamste herkomstlanden van deze NBMV waren: Afghanistan (51), DR Congo (24) en Guinee (20).

11. Mevrouw Blommaert verwijst naar het recent rapport van UNHCR over de problematische situatie van asielzoekers in Hongarije, die via Servië zouden getransiteerd hebben. Ze verwijst verder naar een recent bericht van de Staatssecretaris Asiel en Migratie, waarin duidelijk was gemaakt dat België nog steeds asielzoekers terugstuurt naar Hongarije. Mevrouw Blommaert vraagt of het exact aantal transfers bekend is. De heer Claus denkt dat er dit jaar ongeveer 12 transfers naar Hongarije waren en verduidelijkt dat dit aantal niet erg belangrijk is, het betreft trouwens maar een klein aantal personen. Er is momenteel geen beslissing om alle transfers naar Hongarije te schorten.

12. Mevrouw Lepoivre vraagt of DVZ systematisch de VIS-databank consulteert bij het indienen van een asielaanvraag met het oog op de toepassing van de Dublin-Verordening (artikel 9, visumafgifte). De heer Claus antwoordt ontkennend, deze databank is trouwens nog zeer beperkt en betreft enkel landen zoals Marokko en Tunesië met maar weinig asielzoekers.

13. Mevrouw Kerstenne komt terug op het feit dat DVZ soms een BGV aflevert terwijl er een nog 9ter-aanvraag hangend is. Tijdens een vorige contactvergadering maakte de heer Geysen duidelijk dat in principe DVZ geen BGV mag afgeven zolang een 9ter-aanvraag in behandeling is, en het heel waarschijnlijk een vergissing was. Mevrouw Kerstenne wil graag weten wat er in dergelijke situaties praktisch moet gebeuren. De heer Claus antwoordt dat het soms gebeurt dat een 9ter-aanvraag en een BGV elkaar kruisen. Hij raadt aan contact op te nemen met DVZ en ze in kennis te stellen van de situatie. Indien er een 9ter-aanvraag hangend is, zal het BGV ingetrokken worden.

14. Mevrouw Kerstenne geeft aan dat sommige gemeenten vertraging oproepen bij het afleveren van een bijlage 35 (na beroep bij de RvV) omdat ze blijkbaar geen instructies van DVZ hebben. De heer Claus zegt dat er geen vertraging is. Gemeenten krijgen immers simultaan van DVZ de instructies om het immatriculatieattest (AI) in te trekken en om een bijlage 35 af te geven. Het probleem doet zich soms voor wanneer het beroep nog niet in het Wachtregister is ingeschreven of omwille van misverstand van sommige gemeenten.

15. Mevrouw Bonami komt terug op de problematische situatie van Syriërs die momenteel nog in Syrië of in een aangrenzend land verblijven. Ze proberen uit de conflictzone te ontsnappen en vragen informatie over de visummogelijkheden. Ze hebben soms familieleden in België, maar voldoen niet altijd aan de gezinsherenigingvoorwaarden. Ze vraagt of de aanvraag van een humanitair visum een mogelijke oplossing is. De heer Claus antwoordt dat een visum met het doel asiel aan te vragen, niet mogelijk is, en dat een humanitair visum alleen kan in bijzondere gevallen zoals voor zwaar zieke mensen. De mogelijkheid van een massale opvang van Syriërs moet op Europees niveau besproken worden en het is niet erg waarschijnlijk dat dit een punt van discussie

wordt. De heer Jansen wijst tevens op het hervestigingsprogramma waarmee België het jaar 2013 inzet. Dit programma heeft ten doel aan honderd mensen opvang te bieden. Het Belgische hervestigingsprogramma bevat een beperkt quotum voor dossierselectie, maar ook voor deze zaken wordt het principe gehanteerd dat enkel UNHCR-voordrachten worden onderzocht. De heer Jansen doet opmerken dat Zwitserland, dat tot nu toe de asielaanvraag ingediend via een diplomatische post aanvaardde, voortaan ook van deze praktijk afziet. Mevrouw van der Haert voegt eraan toe dat een humanitair visum indienen voor personen die familieleden in België hebben een lange procedure is waarbij het financieel aspect zwaar weegt in de beslissing.

16. De heer Beys meldt te hebben vastgesteld dat bepaalde gemeenten contact opnemen met SEFOR al van bij de afgifte van een eerste BGV aansluitend op de beslissing van het CGVS terwijl het beroep bij de RvV nog een schorsende werking heeft. Hij vraagt of dit het gevolg is van een bijzondere instructie van DVZ of van een louter initiatief van de gemeenten. De heer Claus antwoordt dat het 'terugkeertraject' al start van bij de negatieve beslissing van het CGVS. Hij gaat zich informeren over eventuele bijzondere instructies i.v.m. contactopname met SEFOR. Na verificatie, blijkt inderdaad dat de instructies van DVZ het contact met het bureau SEFOR vermelden. Het bureau SEFOR zal natuurlijk niet overgaan tot een verwijdering zolang een schorsend beroep bij de RvV hangende is.

17. Mevrouw Perrin vraagt hoe de communicatie tussen de verschillende instanties i.v.m. de toewijzing van een 'terugkeerplaats' in feite verloopt, nu ze enkele vergissingen heeft vastgesteld. Ze heeft het bijvoorbeeld over een door de RvV erkend vluchteling die werd toegewezen aan een 'terugkeerplaats'. De heer Claus antwoordt dat zij de lijsten ontvangen van de RvV en deze gewoon doorsturen naar Fedasil met toevoeging van de Code 127 en de familieleden. Mevrouw Machiels stelt dat de dienst Dispatching inderdaad over vergissingen gehoord heeft in de lijsten van de RvV. Het is dus aangeraden om in dergelijke gevallen contact op te nemen met de dienst.

18. De heer Beys vraagt welke criteria gehanteerd worden bij het toekennen van een 'terugkeerplaats'. Mevrouw Machiels antwoordt dat er geen specifieke criteria zijn voor zover er nu voldoende plaatsen voorhanden zijn om iedereen op te vangen. De dienst Dispatching stuitte echter op het probleem van de werklast als gevolg van al de RvV-kennisgevingen tussen 2 en 28 oktober. Voor deze kennisgevingen werd besloten geen 'terugkeerplaatsen' toe te kennen. Fedasil probeert een 3-dagen termijn te handhaven tussen de RvV-kennisgeving en de toewijzing van een 'terugkeerplaats' zodat de asielzoeker nog vóór de beslissing van toewijzing in kennisgesteld wordt van het RvV-arrest; termijn dat ingeval van feestdagen verlengd wordt.

19. De heer Beys komt terug op het inreisverbod en vraagt hoe de termijn berekend wordt. De heer Claus antwoordt dat een inreisverbod in principe voor een duur van 3, 5 of 8 jaar opgelegd kan worden. De minimumtijd van 3 jaar beoogt personen die geen bedreiging zijn voor de openbare

veiligheid. Er werd besloten voor een maximumtijd van 8 jaar (korter dan die opgelegd door de wet) om zo een onderscheid te maken met de duur van het inreisverbod van 10 jaar opgelegd bij ministerieel besluit. Dezelfde duur opleggen, zou wel wat vreemd inslaan. Momenteel heeft de directie Asiel van DVZ de mogelijkheid een bijlage 13 quinquies te voorzien van inreisverbod nog niet toegepast. De heer Beys vraagt zich af of de automatische toepassing van een termijn van 3 jaar niet problematisch is, aangezien de wet een maximum van 3 jaar voorziet en eist dat elk geval individueel bekeken wordt. De heer Claus voegt toe dat het altijd mogelijk is om de normale duur aan te passen in individuele gevallen. De SIS-bekendmakingen impliceren automatisch een BNG-signalisatie.

20. De heer Van Overstraeten vraagt of IOM tussenkomt in geval van vrijwillige terugkeer van asielzoekers vastgehouden aan de grens, want sommige personen zeggen dat de beslissing bij DVZ ligt. De heer Claus maakt duidelijk dat DVZ beslist over de tussenkomst van IOM, in welke situatie ook. Wat asielzoekers aan de grens betreft, is echter het Verdrag van Chicago van toepassing dat de luchtvaartmaatschappijen de last oplegt om de afgewezen aanvragers naar het land van herkomst terug te brengen.

Mededelingen van het CGVS (de heer Jansen)

21. In oktober 2012, informeert de heer Janssen, heeft het CGVS 1.855 beslissingen genomen, waarvan 337 erkenningen van de vluchtelingenstatus, 202 toekenningen van de subsidiaire bescherming en 4 uitsluitingen. Voor het jaar 2012 waren de voornaamste herkomstlanden van personen die de vluchtelingenstatus verkregen: Afghanistan (398), Guinee (331), Irak (220), China (218) en Rusland (161). Voor de subsidiaire bescherming waren de voornaamste herkomstlanden: Afghanistan (745), Syrië (199) en Somalië (23). Het is de eerste keer dat Syrië deel uitmaakt van de top 5 herkomstlanden van de asielaanvragers.

22. In verband met de werklust stellen wij een afname vast: op 1 november 2012 betrof de werklust 12.137 dossiers, tegen 12.553 dossiers de vorige maand. Sinds april 2012 is het CGVS ertoe gekomen om 3.200 dossiers van haar achterstand weg te werken.

23. De heer Jansen komt terug op de beslissingen m.b.t. de Syrische vluchtelingen. De meeste asielzoekers verkregen de subsidiaire beschermingsstatus en niet de vluchtelingenstatus, voornamelijk omdat ze al een zekere tijd buiten Syrië verblijven of ze zich beroepen op de algemene situatie in hun land. De beslissingen tot weigering zijn meestal technische weigeringen.

24. De heer Jansen zegt dat het CGVS nog bezig is met de analyse van het SINGH-arrest en de praktische gevolgen ervan. CGVS organiseert hierover nog een informatievergadering.

25. De heer Jansen informeert dat het wetsontwerp m.b.t. de bevoegdheidsoverdracht aan het CGVS i.v.m. de behandeling van meervoudige asielaanvragen momenteel bij het Parlement ligt. Volgens zijn informatie, wordt het wetsontwerp, eind dit jaar begin volgend jaar, goedgekeurd.

26. De heer Jansen komt even terug op de schriftelijke vraag van het BCHV i.v.m. Oeigoerse asielzoekers uit Kazakstan, Kirgizië en Oezbekistan. Het BCHV wenste te weten of er een toename van het aantal Oeigoerse asielzoekers werd vastgesteld en, zo ja, welk het profiel van deze asielzoekers is. De heer Jansen stelt dat het CGVS geen ongewone toename heeft geconstateerd. Mevrouw Bonami informeert over de recente bijeenkomst met de Belgische vertegenwoordigster van de Oeigoerse gemeenschap, waarop zij vernam dat hoewel Oeigoeren in China wel de vluchtelingenstatus verkrijgen, dit niet het geval is voor deze uit de drie voornoemde landen terwijl zij ook met heel wat problemen geconfronteerd worden. De heer Jansen zegt hiervan geen kennis te hebben maar gaat zich informeren. Het CGVS heeft ook een bijeenkomst gehad met die vertegenwoordigster van de Oeigoerse gemeenschap in België. Bij de beoordeling van de asielaanvragen uit Centraal-Azië, houdt het CGVS rekening met de ongewone situatie van de Oeigoeren in deze drie landen.

27. De heer Jansen komt ook nog terug op de 2^e vraag van het BCHV i.v.m. met een eventuele verandering in het beleid van het CGVS betreffende subsidiaire bescherming voor sommige regio's in Afghanistan. De heer Jansen antwoordt dat het CGVS inderdaad haar beleid heeft aangepast. Voortaan, en als gevolg van een recente analyse over de situatie, is het CGVS van oordeel dat de stad Djalalabad (provincie Nangarhar) voldoende veiligheidsvoorwaarden biedt. Dit was ook het oordeel van verschillende EU-lidstaten tijdens een recente EASO-conferentie over Afghanistan te Malta. Tijdens deze vergadering informeerde UNHCR dat de Guidelines van 2010 binnenkort worden bijgewerkt.

28. Mevrouw Blommaert vraagt of de heer Jansen het aantal erkenningen van Syrische vluchtelingen in absolute cijfers heeft. De heer Jansen deelt het volgende mee: in 2012 heeft het CGVS in 64 Syrische dossiers de vluchtelingenstatus toegekend. Het betreft de periode van januari 2012 tot eind oktober 2012.

29. Mevrouw Kerstenne komt op haar beurt terug op de regeling van de arbeidstijd van het CGVS en de toepassing van het LIFO-principe. Ze wijst erop dat dit principe dikwijls moeilijk te hanteren is in de opvangstructuren omdat sommige asielzoekers niet verstaan waarom sommige van hun landgenoten – meer recentelijk aangekomen - sneller een verhoor en een beslissing verkrijgen. 10 % van de asielzoekers opgevangen door Croix-Rouge wachten momenteel al sinds 2011 op een beslissing. Mevrouw Kerstenne vraagt of de achterstand door dezelfde dossierbehandelaars verwerkt wordt en of CGVS quota's toepast volgens het LIFO-principe m.b.t. de af te handelen dossiers. De heer Jansen antwoordt dat het inderdaad dezelfde beschermingsagenten zijn die de achterstand

verwerken en de LIFO-dossiers behandelen. Hierbij worden geen specifieke quota's gehanteerd. Elke afdeling verwerkt haar eigen achterstand. Mevrouw Kerstenne wil verder nog weten of het CGVS een standpunt huldigt in geval van aanvragen tot versnelde behandeling, aangezien de aanvragen van sommige personen wel sneller onderzocht worden, terwijl die van anderen niet. De heer Jansen antwoordt dat hij geen kennis heeft van specifieke instructies in dit verband.

30. Mevrouw Anakhasyan vraagt in welk geval het CGVS automatisch de vluchtelingenstatus toekent aan kinderen van erkende vluchtelingen. De heer Jansen en de heer Claus antwoorden dat het CGVS deze status automatisch toekent aan een in België geboren kind van wie de twee ouders de vluchtelingenstatus bezitten. Deze status wordt echter niet automatisch toegekend als maar één ouder erkend vluchteling is. Voor kinderen niet geboren in België dient een aparte aanvraag ingediend te worden.

Mededelingen van de RvV (de heer Jacobs)

31. In september 2012 bedroeg de totale input in asielmaterie bij de RvV 993 beroepen. Daartegenover staat voor dezelfde periode een output van 1.287 arresten. De werklast bedroeg op 1 oktober 2012 in asielmaterie 5.258 dossiers – dit is exclusief de historische achterstand van de VBC van 1.045 hangende beroepen.

32. Qua input ging het in september 2012 om beroepen ingediend door asielzoekers uit Guinee (169), DR Congo (114), Rusland (48), Afghanistan (48) en Kameroen (43). Voor de beroepen na een meervoudige asielaanvraag ging het in september om asielzoekers uit Guinee (35), Rwanda (18), Rusland (13), Afghanistan (12) en Kameroen (12).

33. Er werden in september 2012 75 beroepen bij uiterst dringende noodzakelijkheid (UDN) ingesteld. Tevens werden er 21 beroepen in versnelde procedure ingesteld.

34. De output bedroeg voor 90,1 % weigeringen (1.095 arresten), 2,6 % erkenningen van de vluchtelingenstatus in toepassing van de Vluchtelingenconventie (32), 0,5 % toekenningen van de subsidiaire bescherming (6), 6,7 % annulaties (81) en 0,1 % uitsluitingen (1). De technische weigeringen (in toepassing van artikel 55 van de Vreemdelingenwet) en afstanden van geding zijn hier niet bij inbegrepen.

35. Het aantal hangende beroepen in de migratiecontentieux bedraagt 14.373. In september 2012 was er een input van 992 (annulatie)beroepen, voor een output van 670 arresten. Het merendeel van de beroepen werden aangetekend tegen weigeringen van zgn. artikelen 9.3, 9bis en 9ter-aanvragen.

36. De heer Jacobs komt terug op de vraag die mevrouw Maes een tijdje terug stelde met betrekking tot de registratie in het wachtregister van de vernietigingsarresten van de RvV volgend op de beroepen tegen bijlagen 26quater en 13quater. Er was ook een parlementaire vraag gekomen over hetzelfde onderwerp. Tijdens de vorige contactvergadering informeerde de heer Jacobs dat er een samenwerking opgezet was met het wachtregister voor de codering daarvan waardoor dergelijke arresten dan automatisch ingeschreven zouden worden. Er werd hiervoor een overheidsopdracht uitgeschreven, maar de inspecteur van financiën kon geen goedkeuring geven omwille van budgettaire besparingen.

Mededeling van de Dienst Voogdij

37. De Dienst Voogdij verontschuldigt zich voor zijn afwezigheid en stelt voor om eventuele vragen schriftelijk te beantwoorden.

Mededelingen van IOM (de heer Halimi)

38. De heer Halimi deelt mee dat er zich een stijging van het aantal terugkeerders heeft voorgedaan. Tot eind oktober loopt het aantal op tot 3.862. In oktober 2012 was er sprake van 369 terugkeerders (terwijl er tot voor kort nooit meer dan 300 terugkeerders werden genoteerd). De meeste aanvragen tot terugkeer worden ook effectief uitgevoerd, er zijn tot nu toe slechts 28 verdwijningen. De heer Halimi merkt ook een stijging op van het aantal terugkeerders, die asielzoekers en geweigerde asielzoekers zijn: 78 asielzoekers, 256 uitgeprocedeerde asielzoekers en 135 personen in irreguliere situatie keerden in 2012 al terug. Er is ook een stijging merkbaar van de terugkeerders uit de centra: 229 via NGO's en 176 uit Fedasil-centra, wat een enorme stijging is.

39. Wat de grootste terugkeerlanden betreft worden volgende cijfers meegedeeld: Rusland (90), Brazilië (66), Servië (41), Kosovo (24), Oekraïne (26) en Irak (25). Het aantal Braziliaanse terugkeerders is aanzienlijk gedaald (561 tot nu toe in 2012 t.o.v. bijna 900 in het jaar 2011); het aantal Russische terugkeerders steeg (tot nu toe 481) net als het aantal Oekraïense terugkeerders (341). Onlangs werd een missie naar Marokko georganiseerd met betrekking tot Marokkaanse niet-begeleide minderjarige vreemdelingen. IOM werkt nog aan de analyse van deze missie.

40. De heer Van Overstraeten wil graag weten of en hoe IOM tussenkomt voor asielzoekers aan de grens. De heer Halimi haalt aan dat personen in de transitzone die niet aanvaard worden op het grondgebied en onder het Verdrag van Chicago vallen, niet door het IOM kunnen geholpen worden.

Mededelingen van Fedasil (mevrouw Machiels)

41. Per 31 oktober 2012 zijn er in het hele opvangnetwerk 23.784 plaatsen, waarvan er 22.138 bezet zijn. Dit betekent een bezettingsgraad van 93,1 %.

42. Wat betreft de stand van de procedure waarin de opgevangen personen zich bevinden, is een dalende tendens van personen met een hangende procedure bij de DVZ, CGVS of RvV vast te stellen: 66,6 % t.o.v. ongeveer 75,9 % oktober vorig jaar. De meeste andere categorieën wijzigen niet significant. Categorieën die wel toenemen: uitgeprocedeerden met recht op opvang gedurende een overgangperiode (17,7 % t.o.v. slechts 9,8 % in 2011) en aantal gezinnen in toepassing van het KB 2004 (gezinnen met minderjarige kinderen). De lichte stijging van deze laatste groep is te wijten aan de stijging van het aantal veroordelingen tot opvang met betrekking tot deze categorie die het Agentschap gekend heeft. Het aandeel van de categorie uitgeprocedeerden is toegenomen door enerzijds een stijging van het aantal beslissingen door het CGVS en de RvV, anderzijds door een achterstand in de behandeling van de aanvragen tot verlenging van materiële hulp (art.7 opvangwet) Deze achterstand wordt momenteel weggewerkt en bovendien zal door het terugkeertraject de behandeling van deze aanvragen voortaan gegroepeerd worden waardoor de behandeling sneller zal verlopen.

43. Mevrouw Machiels voegt toe dat er gewerkt wordt aan de statistieken aangaande het terugkeertraject en de terugkeerplaatsen (= specifieke open opvangplaatsen in 4 federale opvangcentra). Wel kan al gezegd worden dat het aantal effectieve bezette plaatsen in de terugkeerplaatsen vooral lijken bezet te worden door personen afkomstig uit een land die staat op de "lijst veilige landen". Een groot deel van de personen die worden toegewezen aan de terugkeerplaatsen, komen er niet toe, en een groot deel verlaat ook op spontane wijze de terugkeerplaats. Voorts wordt meegedeeld dat er al een aantal personen (allen van de lijst veilige landen) vrijwillig terugkeerden naar het land van herkomst vanuit de terugkeerplaatsen. De bezettingsgraad van de terugkeerplaatsen komt op ongeveer 50 %.

44. Mevrouw Blommaert vraagt naar de gevolgen die Fedasil trekt uit het arrest van het Europees Hof van Justitie van 27 september 2012. Mevrouw Machiels deelt mee dat er een interne vergadering gepland is om het arrest diepgaander te bestuderen, maar dat de praktijk in eerste instantie niet zal gewijzigd worden. Er zal allicht gewacht worden op de beslissing die de Belgische rechter zal nemen.

45. De heer Beys wil graag weten of Fedasil instructies geeft aan het personeel van de opvangcentra over beroepsgeheim en vertrouwelijkheid in het kader van politieoptreden in de centra en dit bijvoorbeeld naar aanleiding van personen die niet antwoorden aan de instructies van het bureau SEFOR. Mevrouw Machiels bevestigt dat er richtlijnen bestaan voor een politieoptreden in de centra, en haalt het globaal werkkader aan dat bepaalt dat de politie normaal gezien contact moet opnemen met de directeur van het centrum, en niet zelf op zoek kan naar de betrokkenen.

46. Mevrouw Kerstenne haalt het probleem aan van het ontbreken van een wettelijke basis voor de verlenging van materiële opvang voor mensen die vrijwillig willen terugkeren en geen plaats in een terugkeerplaats toegewezen kregen. Mevrouw Machiels onderlijnt het principe dat vrijwillige terugkeer altijd kan, maar dat er inderdaad geen verlenging van de materiële opvang meer kan gebeuren in de opvangstructuren op basis van een vrijwillige terugkeer (op basis van art. 7§2 opvangwet). Een transfer naar een terugkeerplaats zal enkel gebeuren op de voorwaarden zoals bepaald in de instructie van 13 juli 2012 aangaande het terugkeertraject. Voor de groep bewoners met een negatieve beslissing RvV tussen 2 en 23 oktober voor wie er uitzonderlijk geen toewijzing aan een terugkeerplaats gebeurde, kan er, indien betrokkene intekent op een vrijwillige terugkeer, wel een verlenging van materiële hulp worden gevraagd op basis van humanitaire redenen (art. 7§3 opvangwet).

Volgende vergaderingen hebben plaats
op dinsdagen 11 december 2012 en 8 januari 2013
op de hoofdzetel van Fedasil
Kartuizersstraat 19-21, 1000 Brussel